

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย

4.1 ข้อค้นพบในการวิจัยโดยสรุป

การทำวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา ของอาจารย์ เกี่ยวกับ เรื่องการแต่งกายตามระเบียบของนักศึกษาในสถาบันการศึกษา ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

นักศึกษาและอาจารย์ มีความเห็นว่า ในปัจจุบันวัฒนธรรมตะวันตก เรื่องการแต่งกาย ได้แพร่หลายเข้ามามีอิทธิพลต่อการแต่งกายของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแต่งกายของวัยรุ่น และนักศึกษายังเห็นว่า การแต่งกายเป็นสิ่งหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงการหันสภาวะจากการเรียนระดับมัธยมศึกษา เข้าสู่ระดับอุดมศึกษา แต่ยังมีนักศึกษบางส่วนเห็นว่า เมื่อเข้าไปศึกษาในสถาบันการศึกษาใด นักศึกษาทุกคนควรจะต้องแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบของสถาบันนั้น ไม่ควรแต่งกายตามสมัยนิยมจนเกินของเขตของการเป็นนักศึกษา เพราะการแต่งกาย แสดงให้เห็นถึงการมีระเบียบวินัย และแสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะ ของความเป็นบุคคลที่พึงประสงค์

*จากการสอบถามความเห็นเกี่ยวกับเรื่องระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของแต่ละสถาบัน กำหนด พบว่า มีจำนวนนักศึกษาที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยจำนวนใกล้เคียงกัน ที่เห็นว่าสถาบันไม่ควรให้อิสระเสรีในการแต่งกายของนักศึกษา ซึ่งพอสรุปแยกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เห็นด้วยว่า นักศึกษาควรแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบที่สถาบันกำหนด เพราะการอยู่ร่วมกันในสังคม นักศึกษาควรระมัดระวังและปฏิบัติตามกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อสร้าง ความมีวินัย ความสามัคคีขึ้น และเครื่องแบบนักศึกษา เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่แสดงสถานภาพ ว่าเป็นนักศึกษอยู่ในสถาบันการศึกษา นอกจากนั้น เครื่องแบบนักศึกษายังเหมาะสมกับงานทุก โอกาส ทำให้ได้รับสิทธิพิเศษจากสังคม สร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง และยังเป็นการประหยัด ค่าใช้จ่ายด้านการแต่งกายอีกด้วย และอาจารย์ส่วนใหญ่ ก็มีความคิดเห็นเช่นเดียวกับนักศึกษา กลุ่มที่ 1

กลุ่มที่ 2 เห็นว่าสถาบันควรให้อิสระเสรีในการแต่งกายของนักศึกษา ขณะที่ศึกษา
อยู่ในสถาบัน เพราะเห็นว่า เครื่องแบบนักศึกษาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาเล่าเรียน ดังนั้น
นักศึกษาก็ไม่ต้องการให้สถาบันบังคับ เรื่องการแต่งกาย นอกจากนี้ นักศึกษายังเห็นว่า เครื่อง
แบบนักศึกษา ทำให้ไม่สะดวกในการทำกิจกรรม ทำให้การแต่งกายแตกต่างจากบุคคลอื่น และ
เครื่องแบบไม่ทันสมัย ทำให้เกิดความจำเจเบื่อหน่าย*

① เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด
พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน คือ นักศึกษาชายต้องการมีอิสระ
เสรีในการแต่งกาย แต่นักศึกษาหญิงยังต้องการให้นักศึกษาทุกคนแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบของ
สถาบัน และนักศึกษาที่มาจากกลุ่มสหศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นที่จะให้อิสระเสรีและ
ไม่ให้อิสระเสรีในการแต่งกาย มีจำนวนใกล้เคียงกัน

*สำหรับอาจารย์ทั้งชายและหญิง ที่มีอายุในวัยแตกต่างกัน มีวุฒิการศึกษาต่างกัน และ
สังกัดคณะต่าง ๆ ต่างก็มีความคิดเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนดไม่แตกต่างกัน
คือ อาจารย์ทั้งหมดต้องการให้นักศึกษาแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของสถาบัน

② จากความคิดเห็นของนักศึกษาระบุว่า บังคับและสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาแต่งกายไม่ถูก
ต้องตามระเบียบที่สถาบันกำหนด มีดังนี้

* นักศึกษาไม่ภูมิใจในสถาบันที่กำลังศึกษา ไน้มางวัน จำนวนชั่วโมงเรียนก็น้อย จึงไม่
อยากแต่งเครื่องแบบนักศึกษา และนักศึกษาเห็นว่าเครื่องแบบไม่ทันสมัย ไม่สะดวกในการดำเนิน
ชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังเลียนแบบการแต่งกายจากเพื่อน เมื่อนักศึกษาทำผิดระเบียบ สถาบันไม่มี
มาตรการที่เด็ดขาดในการลงโทษ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ละเลย ไม่เข้มงวดใน
เรื่องการแต่งกาย

③ ในกรณีที่นักศึกษาแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบ สถาบันมีมาตรการลงโทษดังนี้คือ
พักเตือน ไม่ให้เข้าชั้นเรียนและห้องสอบ หักคะแนน ภาคทัณฑ์ ยึดเครื่องแบบที่ไม่ถูกต้อง และให้
นักศึกษากลับไปเปลี่ยนเครื่องแต่งกายใหม่ให้ถูกต้อง

4.2 ข้อเสนอแนะจากนักศึกษา

จากแบบสอบถามของนักศึกษาทั้ง 4 สถาบัน นักศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด สรุปดังนี้

1. ควรจะมีการซักจูง ชี้แจง และแนะนำให้นักศึกษา เกิดทัศนคติที่ดีต่อการแต่งกาย ที่ถูกต้องตามระเบียบ และชี้ให้เห็นประโยชน์และผลดีที่ให้นักศึกษาจะได้รับ

2. ควรหาวิธีจูงใจให้นักศึกษา เกิดความรักและภูมิใจในสถาบันที่กำลังศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาเต็มใจที่จะแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบโดยไม่ต้องบังคับ

3. ถ้าสถาบันกำหนดระเบียบว่าด้วยการแต่งกาย และต้องการให้นักศึกษาทุกคน ปฏิบัติตาม สถาบันควรจะทำอย่างเคร่งครัด สม่ำเสมอ ไม่ใช่เคร่งครัดเฉพาะเวลาสอบ และควรมีมาตรการลงโทษที่เด็ดขาดและแน่นอน และแนวทางปฏิบัติควรจะปฏิบัติกับนักศึกษาทุกชั้นปี ไม่มี ยกเว้น

4. อาจารย์และบุคลากรในสถาบัน ควรแต่งกายให้สุภาพ เรียบร้อยและเหมาะสม เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับนักศึกษา และนักศึกษารุ่นที่ ควรจะแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบด้วย เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษารุ่นน้อง

5. อาจารย์และบุคลากรทุกคน ทุกหน่วยงาน ควรจะให้ความร่วมมือกันใน เรื่อง การแต่งกายของนักศึกษา เช่น อาจารย์ผู้สอนควร จะกดขันทักเตือนนักศึกษา ในชั้นเรียนที่ทำผิด ระเบียบ และบุคลากรจากทุกหน่วยงาน ที่ไม่รับผิดชอบงาน ถ้านักศึกษาแต่งกายไม่ถูกต้องตาม ระเบียบ

6. ควรจะให้สโมสรนักศึกษามีบทบาทเกี่ยว ข้อง ใน เรื่องการแต่งกายของนักศึกษา ด้วย เพราะสโมสรนักศึกษามีส่วน เกี่ยว ข้อง และใกล้ชิดกับนักศึกษามาก

7. ควรมีการยกย่อง ประกาศชมเชย หรือให้รางวัลแก่นักศึกษาที่แต่งกายถูกต้อง ตามระเบียบ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับนักศึกษา

8. ควรจะกำหนดแบบฟอร์มการแต่งกายของนักศึกษามากกว่า 1 แบบ เช่น ในหนึ่งสัปดาห์ ควรจะอนุญาตให้แต่งกายพื้นเมือง (ชุดหม้อฮ่อม) ได้ 1 วัน หรือชุดกีฬาได้ ถ้าวันไหนเรียนวิชาพลศึกษา เพื่อไม่ให้เกิดความจำเจเบื่อหน่าย

9. เครื่องแบบนักศึกษา ควรจะกำหนดให้สอดคล้องกับสมัยนิยม และเหมาะสมกับการดำเนินชีวิตประจำวัน

10. นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า สถาบันไม่ควรจะเคร่งครัดเรื่องการแต่งกายของนักศึกษามากเกินไป ควรจะอนุโลมให้แต่งกายสุภาพเรียบร้อย แบบอาจจะไม่ถูกต้อง แต่ขอให้เรียบร้อย เช่น สีกางเกง กระโปรง ควรเป็นสีเข้ม ไม่ฉูดฉาด เสื้อสีขาว ไม่ใช่เสื้อยืด รองเท้า ไม่ควรสวมรองเท้าแตะ แบบอาจจะอนุโลมตามสมัยนิยมได้บ้าง

4.3 ข้อเสนอแนะจากอาจารย์

1. สถาบันควรปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน ครูบาอาจารย์คอยตักเตือนและเอาใจใส่นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ทำหน้าที่นำนั้บถือ ให้ความใกล้ชิดต่อนักศึกษา จะทำให้สถาบันนั้นได้รับการยอมรับ ยกย่องจากสังคม นักศึกษาก็มีความภาคภูมิใจ และเต็มใจที่จะแต่งกายตามระเบียบโดยไม่ต้องบังคับ

2. คณะอาจารย์ควรจะช่วยกันชักชวนและชี้แนะให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงคุณค่าของการแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบ เพื่อประโยชน์ต่อนักศึกษาและสถาบัน

3. การแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบนั้น เป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นการฝึกความมีระเบียบวินัยในการอยู่ร่วมกันในสังคม และไม่เป็นการลำบากยากเข็ญเลยที่นักศึกษาทุกคนจะปฏิบัติ เพราะเป็นการทำในสิ่งที่ดี เหมาะสมฐานะของการเป็นนักศึกษา ถ้าหากนักศึกษาต้องการแต่งกายตามแฟชั่น ก็มีโอกาสทำได้ในวันหยุด ดังนั้น การที่ให้นักศึกษาแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ จึงไม่ถือว่าเป็นการบังคับจิตใจกัน

4. อาจารย์ควรทำตัวเป็นแบบอย่างในการแต่งกาย พยายามชี้แนะให้นักศึกษายอมรับและปฏิบัติด้วยความเต็มใจ ไม่ใช่บังคับ เพราะจะเกิดการต่อต้านทันที และอยากจะลองก็

5. ควรจะมีการประชุมอาจารย์หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อชี้แนะ และทำความเข้าใจให้ตรงกันว่า เครื่องแบบที่ถูกต้องตามระเบียบนั้น จะมีขอบเขตเพียงใด
6. นักศึกษารุ่นที่ควรมีบทบาทในการเป็นแบบอย่างที่ดีต่อรุ่นน้องในเรื่องการแต่งกายด้วย
7. ผู้บริหารระดับสูง เป็นแกนสำคัญที่จะทำให้ระเบียบวินัย มีผลบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าผู้บริหารเพิกเฉย ระเบียบวินัยก็ไม่เคร่งครัด ถ้าผู้บริหารเข้มแข็ง ระเบียบวินัยก็ได้รับการปฏิบัติอย่างดี
8. ถ้าสถาบันใดต้องการให้นักศึกษาแต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของสถาบัน ทางสถาบันควรจะมีปฏิบัติคือ สอดส่องดูแลเอาใจใส่ตลอดเวลา และทำอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่ตรวจตราเป็นบางโอกาส เพราะทำให้นักศึกษาไม่มีความศรัทธา เรื่องระเบียบวินัย ไม่ได้ทำด้วยใจรัก แต่เพราะถูกบังคับ
9. ควรให้อ่านาถและสิทธิแก่อาจารย์ทุกฝ่ายในการคัดค้าน แนะนำนักศึกษาที่แต่งกายไม่เรียบร้อย ไม่ถูกต้องตามระเบียบของสถาบัน
10. ควรจะกวัดขั้นนักศึกษาทุกคน ทุกชั้นปี ให้เสมอภาคเท่าเทียมกันในเรื่องการแต่งกาย และถ้ามีการลงโทษ ควรใช้มาตรการเดียวกันทุกคณะวิชา และทำอย่างจริงจัง
11. ควรมีการคัดเลือกนักศึกษาที่แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบของสถาบัน และปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ตลอดระยะเวลาที่เรียน เพื่อประกาศยกย่องชมเชย ให้รางวัล และเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักศึกษาคณะอื่น ๆ
12. ในกรณีที่มีนักศึกษาแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบ อาจจะมิจดหมายแจ้งไปยังผู้ปกครองให้ช่วยกวัดขั้นดูแลอีกทางหนึ่งด้วย
13. ควรจะมีการสุ่มตรวจไปตามชั้นเรียน ถ้าพบนักศึกษาที่ทำผิดระเบียบ ให้ลงโทษทันที เช่น ริบเอาสิ่งของที่ไม่ถูกต้องไว้
14. ควรจะมีการผ่อนผันบ้างในบางโอกาสเกี่ยวกับการแต่งกาย เช่น ช่วงที่มีกิจกรรมหรือกีฬา

15. เครื่องแบบนักศึกษา ควรเป็นเครื่องแบบที่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน กาลสมัย และดินฟ้าอากาศ

4.4 ข้อสรุปจากผู้ทำวิจัย

ผู้ทำวิจัยมีความเห็นว่า ในแต่ละสถานบันการศึกษา นักศึกษาควรจะเห็นความสำคัญ เรื่องการแต่งกาย เพราะการแต่งกายเป็นสิ่งหนึ่งที่จะสร้างความมีระเบียบวินัย ความพร้อมเพรียง และสร้างบุคลิกที่ดีให้กับนักศึกษา และเพื่อศักดิ์ศรีของสถาบัน ถึงแม้ว่านักศึกษามีความต้องการที่จะ แต่งกายอย่างอิสระเวลาไปเรียนหนังสือ ต้องการแต่งกายตามแฟชั่น ตามสมัยนิยม นักศึกษาควร จะคำนึงถึงความถูกต้อง, ความเหมาะสม คำนึงถึงโอกาส และสถานที่ด้วยว่า ควรจะแต่งกาย อย่างไร เพราะในอนาคต นักศึกษาจะเป็นปณฺฑิตชน เป็นผู้นำของประชาชน ควรจะประพฤติและ ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลทั่วไป และแก่เพื่อนนักศึกษาด้วยกันในทุกด้าน ไม่เฉพาะแต่ การศึกษาเท่านั้น เรื่องการแต่งกายตามสมัยนิยมนั้น นักศึกษายังมีโอกาสทำได้ เมื่อไม่ไปเรียน หนังสือ หรือในวันหยุด

ทางด้านอาจารย์หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาในแต่ละสถาบัน ควรจะหา โอกาสแนะนำ ชักชวน และชี้แจงให้นักศึกษาเห็นประโยชน์และคุณค่าของการแต่งกายที่ถูกต้องตาม ระเบียบของแต่ละสถาบัน ให้นักศึกษายอมปฏิบัติตามด้วยความจริงใจ ไม่ควรใช้วิธีบังคับ ถ้ายังมี การบังคับนักศึกษาจะยิ่งต่อต้าน และอยากลงดี ทางด้านอาจารย์ผู้สอน ในชั้นเรียน อาจารย์ควร จะขอร้อง ขอความร่วมมือจากนักศึกษาเรื่องการแต่งกายด้วย ถ้าขอร้องแล้วยังไม่เชื่อฟัง จึงควร จะลงโทษบ้าง เพื่อเป็นการตักเตือน

นอกจากนั้น ทางสถาบันควรจะให้รางวัล อาจจะเป็นโล่ห์หรือสิ่งใดก็ได้ให้หรือประกาศ ชมเชยนักศึกษาที่แต่งกาย เรียบร้อยและ ถูกต้องตามระเบียบของสถาบันเป็นประจำทุกปี เพื่อเป็น กำลังใจและเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับนักศึกษาคนอื่น ๆ และทุกหน่วยงานควรจะให้ความร่วมมือ เรื่อง การแต่งกายของนักศึกษาด้วย เช่น ไม่รับติลต่อนักศึกษาที่แต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบ หรือว่า กล่าวตักเตือนบ้าง

ทางสถาบัน ควรจะให้สิทธิสโมสรนักศึกษาบ้างในเรื่องการแต่งกายของนักศึกษา เพราะสโมสรนักศึกษา เกี่ยวข้องโดยตรงกับนักศึกษา และกรรมการสโมสรก็มาจากตัวแทนของ นักศึกษาทุกคน

ผู้ทำวิจัยมีความเห็นว่า ถ้าบุคคลทุกคนทุกฝ่ายในสถาบัน ให้ความร่วมมือกันแล้ว เรื่อง การแต่งกายของนักศึกษาคงจะไม่เป็นปัญหาสำหรับแต่ละสถาบัน ผู้ทำวิจัยก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลทั้งหมดที่วิเคราะห์ออกมาได้นี้ คงจะเป็นประโยชน์ต่อสถาบัน ต่อตัวนักศึกษา และบุคลากร ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา .